

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		FOLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON	
Ügyszám: 1. oldal 15/879-0/2014		ÉRKÉZETT POSTAI/POSTAI ALAPÚ / SZEMÉLYESEN / E-MÁJELI MÓDON	
Érkezett: 2014 ÁPR 30.		2014-04-07	
Példány: 1	Kezelőiroda: 1	DÁNY: M	
tárgy: alkotmányjogi panasz a Fővárosi Törvényszék 72pf640.001/2013/4, 22914/12		KOZTOK:	
II. és III. Kerületi Bíróság 15p.HH-22-914/2012/25. számú,			
Felperes			
közti ügyben, felperesi részről			

Az Alkotmánybíróság hatáskörét az Abtv 27.§ és az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja állapítja meg. A megsértett Alaptörvényi rendelkezések, a XIII. cikkben foglalt örökléshez, tulajdonhoz és ehhez kapcsolódóan a XXIV. és XXVIII. cikk, a tisztességes eljáráshoz való jog, valamint a VI. cikk, a jó hívnév megsértése

Az ügy: az Alperes édesanyám kocsiját még édesanyám életében magához vette. Édesanyám halála után az Alperes ahelyett, hogy ez örökséget kiszolgáltatta volna nekem, mint törvényes örökösnek, a teljes hagyatékra, mint végrendeleti örökös igényt tartott egy saját maga által fabrikált okirat alapján. Majd, miután az eljáró közjegyző az Alperes jogi képviselőjét, dr. Daróczy Istvánt kioktatta, hogy senki se tarthat igényt másnak az örökségre egy saját maga által készített végrendelet alapján, az Alperes a hagyatéki igénytől elállt, de a kocsit még akkor sem adta vissza, felszólításom ellenére sem, csak hónapokkal később. Az Alperes ezen túl, édesanyám halála előtt 5000Ft-ot és közvetlenül a halál előtt néhány órával 51000Ft-ot vett le édesanyám bankszámlájáról, majd édesanyám halálát követően engem (is) meglopott, további 70000Ft-ot – immár az én - a bankszámlámról. *(Sajnálatos módon se a lopással, se a végrendelet, se a másik okirat hamisításával nem foglalkozott érdemben a rendőrség, és – sorozatos indítványaim ellenére – a bíróság sem, holott azt nyilvánvalóan¹ az Alperes készítette és édesanyám aláírása ismeretlen körülmények között (a rendőrségi szakértő szerint, feltehetően félbehajtott vagy még üres papírlap aláíratásával) került arra rá.)* Mindezek miatt az Alperessel szemben kértem, mind a felvett pénzek vonatkozásában visszaadásra vagy elszámolásra kötelezést, a gépkocsi magánál tartása miatt használati díj vagy kártérítésre kötelezést. Szorosan idetartozik még, hogy jelen eljárás fizetési meghagyással indult, amiben kértem az Alperest elmarasztalni a kocsi használattal kapcsolatban kocsi használati díjért, aminek az Alperes a mai napig nem mondott jogerősen ellent!

Az eljárás folyamán a meghallgatott alperesi tanúhoz én – az idő hiányára hivatkozva – kérdéseket nem intézhettem, a másik alperesi tanú eleve kihallgathatatlan állapotban volt, a bíró legelső kérdésére elsírta magát, feltehetőleg az alperesi pszichikai nyomás hatására. Az eljárás folyamán, illetve a rendőrség előtt hiába adtam elő, hogy az Alperes nem mond igazat, sőt, kifejezetten engem bűncselekménnyel, több ízben rágalmaz, hiába kértem ellenbizonyításnak helyt, erre módot nem kaptam.

¹ édesanyám nyomdász-szedő végzettsége révén kiváló helyesírással rendelkezett, a végrendelet pedig tele van elemi, Alperesre jellemző, primitív helyesírási hibákkal. Az alperesi képviselő az eljáró közjegyző előtt el is ismerte, hogy a végrendeletet az Alperes gépelte. Továbbá édesanyámnak a kórházban – amikor a végrendelet datálva van - lehetősége se volt végrendeletet nyomtatni. Továbbá édesanyám neve hiányosan, édesanyám édesanyjának a neve pedig hibásan szerepel a végrendeleten. Mindez azt mutatja, hogy édesanyám nem, hogy nem gépelte le, hanem soha el sem olvasta azt. Megjegyzem, az Alperes a közjegyző előtt MÁS végrendeletet nyújtott be, mint a bírósági eljárásban. Azaz, azt ő nyilvánvalóan módosíttatta, miután azt saját maga elkészítette. Végül: a végrendeleten az Alperes saját kézírása szerepel.

Az eljárás folyamán, már rögtön⁴ a keresetlevélben kértem a gépkocsiapidíj köztudomású tényként való elfogadását, hivatkoztam arra, és becsatoltam, hogy az Alperesnek írt, gépkocsi visszaadásra felszólító levélben rögzítettem, hogy a gépkocsi visszaadásáig mekkoraapidíj jár, valamint tárgyaláson kértem, hogy előzőek elfogadásának hiányában ennek mértékét a bíróság állapítsa meg. Ezt követően kaptam szóbeli kioktatás, mely szerint polgári perben bírósági bizonyítás nincs, nekem kell a rendelkezésemre álló módszerekkel a követelésemmek a mértékét is bizonyítanom. Ezt követően csatoltam be a különféle gépkocsi kölcsönzéssel foglalkozók cégek árjegyzékeit. A később megkapott jegyzőkönyvbe a következőt találtam: „A jogalap bizonyítását követően a bíróság a keresetösszességűségét vizsgálja, ami végső soron szakértői kérdés.” ami megfogalmazás, véleményem szerint semmiképp se tekinthető egyértelmű és konkrét kioktatási formának² arra vonatkozóan, hogy szakértői állásfoglalást kell kezdeményeznem a gépkocsiapidíj vonatkozásában és amennyiben ezt nem teszem meg, úgy a keresetem automatikusan elutasításra kerül. Érthetően, ilyen irányú kioktatás esetén, természetesen éltem volna a lehetőséggel, hisz amúgy is személyes költségmentességgel rendelkeztem.

A jelen támadott ítélet engem elutasított mind az édesanyám életében felvett 56000Ft követelés, mind a gépkocsi használati díj vagy kártérítés vonatkozásában. A pénz esetén arra való hivatkozással, hogy azzal az Alperes édesanyámnak elszámolt, a gépkocsi használati díj/kártérítés vonatkozásában pedig azért, mert az Alperes édesanyám halálát követő első időszakban – a bíróság szerint - alapvetően jóhiszeműen járt el, az ezt követő időszakra pedig azért, mert – úgymond – én nem bizonyítottam, hogy mennyi a gépkocsi használatapidíja.

A jogerős ítélethozatalt követően, a folyó büntetőeljárásban bizonyítékot találtam arra, hogy az Alperes által bírósági eljárásban, illetve a végrendeletben és más okiratban használt tanúja, nem más, mint a bevallott élettársa. Ebből kifolyólag az eljárásban perújítást is kezdeményeztem!

Az Alaptörvénybe foglalt örökléshez való jog megsértése az, hogy az Alperes által, édesanyám halála előtt, édesanyám számlájáról felvett 56000Ft-ot a bíróság szerint én nem örököltem meg. A pénzfelvétellel – ugyanis – a pénz tulajdonjoga nem, csak a birtokosa változott meg. Eképp, az édesanyám halála előtt, az Alperes által felvett 56000Ft-nak épp úgy én vagyok az öröklés folytán a tulajdonosa, mint a halál után levett 70000Ft-nak. Tehát maga az ítélet önmagában ellentmondó, így semmiképp se lehet összhangban az Alaptörvénnyel általában és kifejezetten ellentmond a tulajdonhoz és az örökléshez való jognak, amikor az Alperes által édesanyám halála előtt felvett pénztől megfoszt engem. Ugyanezen jog megsértése továbbá az, hogyha valamilyen okból úgy találja a bíróság, hogy a felvett pénz az Alperest illeti meg, akkor azzal felém ne kelljen elszámolnia. Hiszen engem, mint édesanyám örökösét, jogutódját szintén megillet a jog, hogy elszámolást kérjek még az édesanyám életében történt ügyletek kapcsán, épp úgy, mint ahogy őt megilletné ez, ha még élne. Itt jegyzem meg, hogy az a másodfokú bírósági évelés, hogy „A

² itt fontos szerepe van a végső soron szónak. Ugyanis, ehhez még az is kell, hogy az Alperes konkrétan vitassa a gépkocsiapidíj mértékét, azonban az Alperes a védekezését nem erre helyezte. Ilyen irányú alperesi vitatás nélkül szakértői vizsgálat feleslegesen növeli a költségeket és húzza el az eljárást, alaptalan. Ráadásul az első fokon eljáró bíróság a gépkocsi használat jogalapját sem látta, nyilván ennek hatására nem látta szükségesnek a szakértői vélemény beszereztetésre való kioktatás egyértelmű megtételét.

7
bdfokú bíróság annak tulajdonított továbbá jelentőséget, hogy a perben nem ílt fel arra vonatkozó tény vagy adat, hogy az 56.000,-Ft-ot illetően az hagyó életében az alperessel szemben követelést érvényesített volna, illetve, hogy ezt az összeget az alperestől visszakövetelte volna. Mindezekből viszont az következett, hogy a fenti összeggel a felek az örökhagyó életében elszámoltak..." a teljes semmibevétele a tulajdonhoz és az örökléshez való jognak. Hiszen egyfelől az 51000Ft az Alperes édesanyám halálát megelőző néhány órában vette fel, azaz nem, hogy nem csak annak visszakövetelésére nem volt ideje vagy módja édesanyámnak, hanem szinte biztos, hogy nem is tudott a pénzfelvételről! Másrészt semmibevétele az örökléshez való jognak, mert épp úgy, ahogy - a bíróság szerint is - édesanyámnak jogában állt volna a felvett pénzt visszakövetelni, úgy nekem, mint örökösnek is jogomban áll az. Nincs és nem is lehet olyan Alaptörvénnyel összhangban lévő jogszabály, ami azt mondaná ki, hogy az örökhagyónak ugyan jogában áll az élete végéig visszakövetelni az elvett tulajdonát, de ez a jog az örökösre már nem terjed ki.

Ebben a körben azt kérem a T. Alkotmánybíróságtól, hogy állapítsa meg és mondja ki, hogy az örökösnek épp úgy joga van vitatni és visszakövetelni a tulajdonát, illetve elszámoltatni azzal az Alperest, ahogy az megillette volna az örökhagyót. (Különösen, ha erre az örökhagyónak az életében már kevesebb, mint egy nap állt rendelkezésre és/vagy a tulajdona ellen intézett támadásról tudomása se volt, lehetett.) Kérem, hogy a támadott ítélet megsemmisítése, hatályon kívül helyezése mellett az eljáró bíróságot új eljárásra kötelezni szíveskedjen ezen Alaptörvényből fakadó jogi szempontok alapján!

Az Alaptörvénybe XXIV. és XXVIII. cikkben foglalt tisztességes eljáráshoz való jog rendkívül súlyos megsértése a hatáskör hiánya vagy (joghatályos) keresetlevél, fellebbezés vagy ellentmondás nélkül való eljárás, ahogy arra rámutat a BH 2001.47 is. Mivel az Alperestől, akkor még Kötelezettől nem érkezett a joghatályosan kibocsátott fizetési meghagyásra joghatályos ellentmondás (a géppel írt ellentmondásról hiányzik a két tanú, és egyébként is, az Alperes jogi képviselővel rendelkező személy csak elektronikusan formában mondhat joghatályosan ellent), így a jog erejénél fogva a fizetési meghagyás minden további nélkül jogerőre emelkedett. Az Alperesnek ilyen irányú, ezt támadó keresete nélkül eljárásnak helye nincs! Ráadásul, az Fmhtv. a közjegyzői végzések felülvizsgálatát amúgy is törvényszéki hatáskörébe sorolja, így hatásköre sem volt az eljáró bíróságoknak eljárni.

Ebben a körben azt kérem a T. Alkotmánybíróságtól, hogy állapítsa meg és mondja ki, a nem joghatályosan előterjesztett ellentmondás a jog erejénél fogva történő jogerőre emelkedést nem akadályozza. Továbbá semmilyen bíróság nem járhat el az Alperes joghatályos ellentmondásának vagy keresetlevelének előterjesztésének hiányában. Kérem, hogy a támadott ítélet megsemmisítése, hatályon kívül helyezése mellett az eljáró bíróságot új eljárásra kötelezni szíveskedjen ezen jogi szempontok alapján!

Az Alaptörvénybe foglalt örökléshez és tulajdonhoz való jog megsértése az, ha a tulajdonom feletti rendelkezést nem gyakorolhatom, akkor ezért semmiféle kártérítés vagy bérleti jog nem illet meg. Irreleváns, hogy az Alperes jóhiszeműen járt-e el vagy sem. *(Nem járt el, hisz saját maga által írt végrendelettel akart az örökségemhez jutni.)* Jogalap nélkül tartott igényt a hagyatékomra és késlekedett a tulajdonom kiszolgáltatásával. Továbbá élesen ellentétes a tisztességes eljárással az, ha nem kapok egyértelmű kioktatást arra nézve, hogy a bíróság csak szakértői bizonyítást fogad el a gépkocsi napidíj vonatkozásában, ennek hiányában a keresetem mindenképp elutasításra kerül.

Ebben a körben azt kérem a T. Alkotmánybíróságtól, hogy állapítsa meg és mondja ki, hogy a bíróság nem juthat olyan következtetése, hogyha valakit megfosztanak a tulajdonától (legyen az akár örökölt tulajdona), akkor azért sem kártérítés, sem használati díj nem illeti meg. Kérem, hogy a támadott ítélet megsemmisítés, hatályon kívül helyezése mellett az eljáró bíróságot új eljárásra kötelezni szíveskedjen ezen jogi szempont alapján!

Alaptörvénybe foglalt VI. cikk, a jó hírnév sérelme. Azzal, hogy jelen támadott ítélet indoklása ténymegállapításként szögezi le, hogy édesanyám engem kitagadott, és mindenét az Alperesre hagyta, az ítélet sérti az én jó hírnévhez való jogom. Fontos leszögezni, hogy annak ellenére tette, hogy én az eljárás alatt végig tiltakoztam az alperesi hazugságok és rágalmak ellen és kértem az ellenbizonyítás lehetőségét, amit nem kaptam meg. (Megjegyzem, az elsőfokú bíróság is arra a következtetésre jutott és szóbeli kioktatás is tartott, hogy a végrendelet és annak tartalma nem képezi jelen per tárgyát, ezért annak vitatását köteles mindenki mellőzni.) Ezek után másodfokon ezen az alperesi hazugságra alapozni, illetve ezt tényállásként feltüntetni a jogerős ítéletben, súlyosan sérti az Alaptörvénybe foglalt jó hírnévhez való jogom is.

Ebben a körben azt kérem a T. Alkotmánybíróságtól, hogy megállapítani és kimondani szíveskedjen, hogy ilyen súlyos Alaptörvényben foglalt jogot is érintő ténymegállapítást az ítéletében a bíróság csak akkor tehet és csak akkor alapozhat rá, ha egyfelől ez az ügy érdemi elbírálásához és megindoklásához szükséges, másrészt ellenbizonyításnak is lehetőséget adva jut erre a megállapításra. Kérem, hogy a támadott ítélet megsemmisítés, hatályon kívül helyezése mellett az eljáró bíróságot teljesen új eljárásra kötelezni szíveskedjen ezen jogi szempont alapján!

Budapest, 2014. április 6.

Tisztelettel,